

Öppningsanförande av distriktsordförande Magnus Alm vid LO-distriktet i Skånes representantskap den 22 november 2016

[Obs! Det talade ordet gäller]

Kamrater!

Välkomna till Backagården, i mitten av Skåne och i hjärtat av den skånska arbetarrörelsen. LO-distriktet i Skåne är samlat till representantskap.

Nästa år fyller LO-distriktet 100 år. Det är stort! Vi från distriktsstyrelsen är stolta över att vara med just, här och nu.

Jag vill rikta ett särskilt tack till den jubileumsarbetsgrupp, ledd av Anders Magnhagen och Susanne Simonsson, som varit med och tagit fram förslag på hur vi ska fira.

På deras förslag har vi en jubileumskalender som ni alla kunnat beställa. Det finns fortfarande chans, så registrera er där nere på jubileumsbordet.

Och skriv upp den 3 juni! Då bjuds alla medlemmar och organisationer in till Backagården. Mer information kommer men börja redan nu fundera. Prata gärna med oss i styrelsen eller med vår personal på expeditionen.

Det är stort att vår tvärfackliga gemenskap nu firar 100 år i just denna form.

Det är med stor respekt jag tänker tillbaka på vad den skånska arbetarklassen lyckats med under den tiden.

Vilka strider de utkämpat! Vilka segrar de kunnat uppnå tillsammans. Det är inspirerande.

Men tiden för segrar är inte förbi, mina vänner. Vi som är här inne. Vår tid är nu!

Låt mig påminna om vad jag sade när jag öppnade vårt årsmöte i våras.

”Ni ombud representerar den organiserade arbetarklassen.

Var stolta! - Tillsammans utgör Vi ett vapen i klasskampen. Tillsammans bygger Vi en kollektiv styrka där maktförhållandena kan förskjutas, i konflikten mellan arbete och kapital.”

Det är så är det. ”Historien om alla hittillsvarande samhällen, är historien om klasskamp.”.

Vår roll i konflikten mellan arbete och kapital är tydlig. Vi måste kunna förklara vår roll och stå upp för den. **Därför** måste vi berätta hur verkligheten ser ut.

Vi måste berätta om hur vardagen är inom äldreomsorgen, där löften om rätt till heltid istället blir till en verklighet av delade turer. Turer - lika delade som de delade tungor som arbetsgivarna talar med, när de menar att de därmed levererar rätt till heltid.

Som om detta var det vi menade! Nej, de vet bättre. Men vi måste fortsätta berätta, så att andra också får veta.

Vi måste berätta om vardagen för en bemanningsanställd. Fina ord om flexibilitet och frihet blir något i verkligheten som handlar om osäkerhet och ständig tillgänglighet, där man inte kan planera sin vardag eller få det att fungera med barnomsorgen.

Arbetsgivarna pratar om villkoren i kollektivavtalen och anställningsskyddet i lagen som trösklar som stänger ute från arbetsmarknaden. Då måste vi berätta om vad sms-anställningar i butiker gör med våra unga!

Vi måste prata om restaurangbranschen där ofrivillig deltid är en farsot, och om anställningskontrakt som bara garanterar några få timmar i månaden. Detta medan branschen gör stora vinster.

Det duger inte som det är. Vi måste tillsammans, helt enkelt, stärka vår opinionsbildning.

LO-distriktet och LO-facken i kommunerna är ert samarbetsorgan för detta. Och vi arbetar ständigt med att höja våra röster för att NI ska höras än tydligare.

För att makthavarna inte ska komma undan arbetarklassens frågor.

För att byggnadsarbetaren som läser tidningen i boden ska se att facket driver HENS frågor.

För att socialdemokraten i regionfullmäktige ska veta att det finns ett tryck från den fackliga grenen av arbetarrörelsen. Ett tryck på att politiken ska göra skillnad, i vanliga människors vardag och inte bara förvalta.

Vi arbetar med opinionsbildning för att Carola Lemne inte ska stå oemotsagd när hon säger att svenska arbetare har för höga löner. Samtidigt som hon själv tjänar en halv miljon i månaden!

Vi höjer våra röster för att Jimmie Åkesson inte ska få stoppa krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling, och samtidigt komma undan med att framstå som LO-kollektivets vän.

Aldrig!

Vi gör det för att Anna Kinberg Batra inte ska komma undan med att försvara fortsatt vinstjakt i välfärden! För HON vill låta vinstjakten fortsätta:

på bekostnad av våra skattepengar,

på bekostnad av vår trygghet som medborgare,

OCH, på bekostnad av arbetsmiljö och arbetsvillkor för arbetare inom välfärden.

Aldrig!

Vi gör det för att **Karl-Petter Thorwaldsson** ska känna vinden i ryggen när han driver Socialdemokratin framför sig utifrån besluten på LO-kongressen.

Kålle, vinden från arbetarklassen ska blåsa så starkt att du nästan kan flyga fram.

För vi ska berätta hur det ser ut. Och vi behöver göra det tillsammans.

Jag riktar mig nu ut i salen.

LO-distriktet och LO-facken i kommunerna behöver ER i avdelningarna. Det som behöver höras är DEN verklighet som era klubbar, sektioner och fackombud möter.

Vi ska göra vårt tvärfackligt, missförstå mig inte.

Men vad den fackliga rörelsen verkligen behöver nu att **vi** tillsammans ökar **vår** opinionsbildning ända från arbetsplatsnivå och uppåt.

Och det kräver närvaro, det kräver hårt arbete och det kräver att **vi** orkar hålla i. Men det är värt det.

Låt oss göra ett handslag på detta!

Låt oss inte behöva uppleva att vi förlorar valet 2018 för att vi **inte** höjt våra röster på arbetsplatserna.

Låt oss inte behöva uppleva att vi tappar opinionen i viktiga frågor för att vi **inte** fört vidare våra medlemmars åsikter.

Låt oss inte behöva uppleva att regeringen inte orkar eller inte vågar, för att arbetsgivarnas och lönesänkarhögerns röster hörs **mer** än våra.

Låt oss även på opinionsbildningens område säga:

det är tillsammans vi starka!

Idag tar vi en nystart.

Det gläder mig att **Daniel Suhonen** har möjlighet att vara med oss idag. Daniel leder arbetet vid en av de fackliga tankesmedjorna i Sverige, och är en välkänd socialdemokratisk debattör.

Han ska hjälpa oss att tänka stort och att tänka smart.

Vi har också med oss LOs ordförande, **Karl-Petter Thorwaldsson**. Här för att inspirera oss och berätta om vad som sker framåt efter den lyckade LO-kongress som förbunden genomförde i somras.

Tack till er för att ni är här, och bidrar till att vi kan höras mer framöver.

Höras mer.

Ja. Jag menar varje ord. Men den praktiske materialisten i mig måste samtidigt säga som det är:

mer information om hur det ser ut räcker inte. Vi måste gå från ord till handling. Det vet vi ju. Låt mig tala kort om ett annat spår i vår gemensamma uppgift.

Vi måste uppnå förändring av hur det ser ut. Det kan inte fortsätta så här. När vi samlas här idag för att prata verksamheten framåt är detta vad jag vill att vi ska ha med oss i våra tankar.

I våras var vi mitt uppe i en intensiv avtalsrörelse. Nu är vi uppe i förberedelserna inför avtalsrörelsen 2017.

Den här gången är vi starkare.

Den här gången ska det gå bättre.

Den här gången ska de inte kunna tveka.

LO-förbunden har enats om en samordning inför avtalsrörelsen.

Här nere höll vi samman hela tiden. Så ska vi jobba framåt också.

Vad är vi möter nu då, förutom arbetsgivarnas opinionsbildning?

Många röster hörs. Goda argument. Behjärtansvärda historier. Men kom ihåg den stora bilden. Kom ihåg **vårt** klassintresse.

Ibland är det lätt att svepas med, i tjänstemän och akademikers framgångsrika kampanjer för att just **deras** löner ska öka.

Må det vara poliser,

må det vara socialarbetare,

må det vara lärare,

eller, må det nu vara vilken yrkesgrupp som helst.

Det finns många hjältar på den svenska arbetsmarknaden.

Men hörni. Stanna upp. Tänk efter.

Vi måste minnas att vi vill ökad jämlikhet. Vi vill minskade klyftor.

Det måste ju betyda något i verkligheten också, inte bara i våra tal på representantskap eller i beslut på kongresser. Låt oss inte bara dras med.

I LOs gemensamma långsiktiga mål för tre kongressperioder handlar **ett** avsnitt om löneandelar i förhållande till tjänstemän. Under perioden fram tills 2028 ska förbunden verka för att minska lönegapet mellan arbetare och tjänstemän.

Det måste ju vara annat än bara ord!

Men förra veckan visade LOs lönerapport för 2016 att löneskillnader mellan dels män och kvinnor och dels mellan arbetare och tjänstemän är fortsatt stora.

Under 2000-talet har lönegapet mellan arbetare och tjänstemän ökat. Det är i dag lika stort som på 1930-talet.

LOs avtalssekreterare Torbjörn Johansson sade att det är pinsamt. Han sade att det inte är rätt och att vi måste öka tempot för att se till att dessa skillnader minskar.

Helt rätt. Och här inne på vårt representantskap så är vi väl ense om detta?!

Men det räcker inte att tycka saker. Vi måste gå från ord till handling. Arbetarrörelsen måste våga förändra samhället.

Förändringar som märks i folks vardag. Att vi bygger ut välfärden och stärker trygghetssystemen. Att vi skapar en skola som är i världsklass för varenda unge i det här landet, oavsett föräldrarnas plånbok.

Jag pratar om att vi ska stärka fördelningspolitiken och skapa en ny ekonomisk politik som gör att vi kan gå från ord till handling.

Rusta upp och bygga ut järnvägen.

Se till att miljonprogram renoveras och nya bostäder byggs.

Men då måste vi hålla samman. För det är mer som enar oss, än vad som splittrar oss.

Undersköterska eller styckare.

Hotellstädare eller industriarbetare.

Bilmekaniker på verkstad eller motorman till sjöss.

Taxichaufför eller Murare.

Oavsett vilka vi är så tjänar den fackliga solidariteten på att vi håller samman.

Som socialister och feminister vet vi att det fackliga löftet är blint för ursprung, kön, ålder.

Mer förenar oss än vad som skiljer oss åt.

Tidningsbud eller kraftverkselektriker. Barnskötare eller målare.

Vi håller samman!

Och när vi gör det, då kan vi också få klyftorna att minska och jämlikheten att öka.

Alla kommer inte hålla med oss. Många kommer argumentera mot oss.

Men vi håller samman.

Ha allt detta i åtanke när vi pratar om verksamheten framåt.

Distriktsstyrelsen lägger idag fram förslag om en verksamhet som syftar till att stärka den facklig-politiska samverkan mellan LO och det socialdemokratiska partiet. LO-facken är en nyckel lokalt.

Vi har också inlett en samordning av fackliga kandidater. Tillsammans ska vi också forma en stark facklig valrörelse. Tillsammans ska vi bestämma vilka som är **våra** viktiga frågor och sen ska **vi** driva dem stenhårt.

Vi lägger fram en verksamhetsplan och en budget som tar sikte på att vi blir starkare tillsammans genom att satsa på våra tvärfackliga studier.

Vi ska låta ungdomsverksamheten spänna sina muskler.

Vi ska se till att värna vår stora och omfattande verksamhet inom Facket Försäkrar.

Våra förslag handlar om att fortsätta resan med att utveckla arbetsmarknadsverksamheten, och se till att **ni** vinner makt och inflytande. Att se till att **ni** hörs och gör skillnad.

Vi ska sammanföra avdelningarna på fler områden där **ni** har nytta av det och önskar det.

Vi ska fira 100 år av tvärfacklig gemenskap på Skånenivå.

Jag ser fram emot dagens representantskap, och jag ser fram emot den kommande verksamheten.

Är ni redo?!

Med detta önskar jag er välkomna hit. Och förklarar mötet för öppnat